



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **T. O.**, st. přísl. Gruzie, naposledy bytem P. 2, O. 371/19, zast. opatrovníkem Mgr. Václavem Slukou, advokátem, se sídlem Praha 3, Koněvova 128/1715, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Komise pro rozhodování ve věcech cizinců, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 29.6.2009, č.j. MV-29693/VS-2009

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ministra vnitra, kterým byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18.2.2009, č.j.: OAM-1399-9/TP/2008, jímž byla zamítnuta podle ust. § 75 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb. žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu podaná dle ust. § 67 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a změně některých zákonů, v platném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

Žalobce vytýká žalovanému, resp. ministru vnitra, který napadené rozhodnutí vydal, že nepřihlédl dostatečně ke skutečnostem zvláštního zřetele hodným, ke kterým mohl přihlédnout dle ust. § 67 odst. 4, ačkoliv byly zjevně splněny či během dvou měsíců již budou splněny obě podmínky uvedené v § 67 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. Pochybení vidí v tom,

že správní orgán, ačkoliv byl žalobcem požádán o prominutí chybějícího času – lhůty trvání nepřetržitého pobytu žalobce v ČR – se touto otázkou nezabýval. Nesouhlasí se závěrem správního orgánu, který uvedl, že Bechtěrevova choroba, kterou trpí otec žalobce, je chronické zánětlivé onemocnění pohybového aparátu, a v tomto případě je vysoce nepravděpodobné, že by nepříznivý zdravotní stav jmenovaného nastal až za doby pobytu na území ČR. Z rozhodnutí podle žalobce ale není patrné, zda byl pro stanovení takového právně relevantního soudu soudem ustanoven znalec nebo nikoliv. Žalobce současně uvedl, že splňuje podmínku pro užití důvodů zvláštního zřetele hodných, a sice zákonnou podmínku předvídanou § 67 odst. 2 zákona o pobytu cizinců.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě reagoval na námitky žalobce, uvedl, že žalobce nesplnil podmínky stanovené § 67 zákona o pobytu cizinců, podle kterého byla jeho žádost o povolení k trvalému pobytu posuzována, a měl za to, že žádost byla zamítnuta po právu, proto navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl.

Ve správním spise se nacházejí pro danou věc tyto podstatné dokumenty:

Žádost o povolení k trvalému pobytu ze dne 30.12.2008.

Rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 18.2.2009, č.j. OAM-1399-9/TP-2008, jímž byla zamítnuta žádost žalobce dle ust. § 75 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců, neboť nebyly splněny podmínky dle ust. § 67 zákona o pobytu cizinců. V odůvodnění pak správní orgán I. stupně uvedl, že žalobce požádal dne 26.2.2006 o udělení mezinárodní ochrany, řízení skončilo dne 8.12.2008 nabytím právní moci rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 8Azs 38/2008-81. Správní orgán I. stupně konstatoval, že dle ust. § 78b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, platnost víza k pobytu nad 90 dní za účelem strpění pobytu na území zaniká nabytím právní moci rozhodnutí soudu o kasační žalobě. Vízum žalobce tedy pozbylo platnosti dne 8.12.2008. Žalobce se ale nedostavil v zákonem stanovené lhůtě na policii za účelem vyznačení zániku platnosti víza za účelem strpění pobytu. Žalobce tedy v době podání žádosti nepobýval na území v rámci přechodného pobytu, jak pro vydání povolení k trvalému pobytu požaduje ust. § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Navíc nebyla splněna zákonná podmínka stanovená v § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, neboť sice byla splněna podmínka o délce trvání řízení o udělení mezinárodní ochrany, ale nebyla splněna podmínka délky trvání nepřetržitého pobytu na území. Ze správního spisu je zřejmé, že žalobce měl na území ČR nepřetržitý pobyt od 26.2.2006, takže v době podání žádosti o povolení k trvalému pobytu byla na území pouze dva roky a deset měsíců. Správní orgán I. stupně neshledal v případě žalobce žádné důvody hodné zvláštního zřetele pro vyhovění žádosti ve smyslu ust. § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, když za důvod hodný zvláštního zřetele správní orgán nepovažoval tvrzení o tom, že žalobce zde navštěvuje základní školu, jím vytvořené vazby mezi vrstevníky a ovládání českého jazyka. Žalobce dle správního orgánu I. stupně sice splňuje podmínku uvedenou v ust. § 67 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť je mladší 18 let, nicméně toto ustanovení lze použít pouze za předpokladu splnění podmínky odst. 1 cit. zákona. Správní orgán I. stupně současně také uvedl, že i kdyby mohl žádost posoudit dle ust. § 67 odst. 4, což s ohledem na nesplnění požadavků odst. 1 není možné, nešlo by žalobcem uvedené tvrzení uznat jako důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu ust. § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců.

Proti tomuto rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žalobce rozklad, o kterém rozhodl ministr vnitra dne 29.6.2009, když rozhodnutím č.j. MV-29693/VS-2009 podaný rozklad zamítl. V odůvodnění pak byl zrekapitulován průběh správního řízení, kdy bylo zjištěno, že žalobce o povolení k trvalému pobytu požádal v době, kdy na území neměl povolení k přechodnému pobytu. Vízum k pobytu nad 90 dní za účelem strpění pozbylo ze zákona svoji platnost dne 8.12.2008. Dne 30.12.2008, kdy žalobce žádost o povolení k trvalému

pobytu podal, pobýval na území již bez platného oprávnění k pobytu. Ministr vnitra rovněž uvedl, že povinnost dostavit se na policii za účelem vyznačení zániku platnosti víza je cizinci dána přímo zákonem a na jejím splnění je tak nutno trvat. K této věci ministr dodal, že na základě výpisů cizinecké evidence je známo, že výjezdní vízum bylo žalobci policií vystaveno až dne 7.1.2009. Na základě zjištěného lze tedy podle ministra učinit závěr, že žadatel se na policii za účelem vyznačení zániku platnosti víza strpění k pobytu nedostavil neprodleně ani poté, co se o ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany prokazatelně dozvěděl. Ministr vnitra také uvedl, že žalobce v době podání své žádosti již nebyl cizincem mladším 15 let, tzn. že nespadal do kategorie osob, zejména, v jejichž případech a za současné existence důvodů hodných zvláštního zřetele je možné uvedenou podmínku prominout. Jelikož pak žalobce splňuje podmínku § 67 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců (je mladší 18 let), je postup dle ust. § 67 odst. 7 tohoto zákona podle ministra vázán na existenci důvodů hodných zvláštního zřetele a posouzení této věci podléhá správnímu uvážení. Pokud tedy Ministerstvo vnitra skutečnosti uváděné žalobcem (školní docházka, vazby na území, znalost českého jazyka) neshledalo za důvody hodné zvláštního zřetele a nesplnění podmínky čtyřletého nepřetržitého pobytu na území tak žalobci neprominulo, má ministr vnitra za to, že je takové rozhodnutí zcela v rámci správního uvážení. Ze závěru, který ministr učinil, pak vyplývá, že žalobce nesplňuje podmínku nepřetržitého pobytu na území v celkové délce 4 let a předmětnou žádost navíc nepodal v době přechodného pobytu na území, tak jak stanovuje ust. § 67 odst. 1 cit. zákona, nýbrž v době, kdy již neměl platné oprávnění k pobytu. Předmětná žádost byla zamítnuta dle ust. § 75 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců, jelikož žalobce prokazatelně nesplňuje podmínky pro vydání povolení k trvalému pobytu dle ust. § 67 zákona o pobytu cizinců.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Podle ust. § 67 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. povolení k trvalému pobytu se po 4 letech nepřetržitého pobytu na území vydá na žádost cizinci, který na území pobývá v rámci přechodného pobytu po ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany za podmínky, že nejméně poslední dva roky probíhalo řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o kasační stížnosti.

Podle ust. § 67 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. povolení k trvalému pobytu se vydá, je-li žadatelem cizinec, který a) je mladší 18 let, b) se není schopen o sebe sám postarat z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, nebo c) je osamělý a starší 65 let.

Podle ust. § 67 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. povolení k trvalému pobytu se může při splnění podmínek uvedených v odstavci 1 dále vydat, je-li žadatelem cizinec,

a) který je rodičem cizince uvedeného v odstavci 2 písm. a) nebo b),
b) kterému byl rozhodnutím příslušného orgánu cizinec uvedený v odstavci 2 písm. a) nebo b) svěřen do péče, nebo

c) který je jiným přímým příbuzným ve vzestupné nebo sestupné linii cizince uvedeného v odstavci 2, na jehož osobní péči je cizinec uvedený v odstavci 2 závislý.

Podle ust. § 67 odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb. žádost je při splnění podmínek v odstavci 1 oprávněn podat i cizinec, který o vydání tohoto povolení žádá z jiných důvodů hodných zvláštního zřetele.

Podle ust. § 67 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb. splnění podmínky nepřetržitého pobytu na území lze prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele, zejména je-li oprávněným cizincem osoba mladší 15 let nebo nepříznivý zdravotní stav žadatele nastal za pobytu na území.

Podle ust. § 75 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb. ministerstvo žádost o vydání povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže v řízení nejsou potvrzeny důvody uvedené v žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 66 nebo nejsou splněny podmínky podle § 67 nebo § 68.

V dané věci mezi účastníky není sporná skutečnost (která vyplývá i z obsahu správního spisu), že žalobce po svém příjezdu do České republiky počátkem roku 2006 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. Řízení o udělení mezinárodní ochrany probíhalo v období od 26.2.2006 do 8.12.2008, kdy nabylo právní moci usnesení Nejvyššího správního soudu č.j. 8 Azs 38/2008 -81 v řízení o kasační stížnosti. Z uvedeného vyplývá, že důvody, které by cizince opravňovaly k udělení mezinárodní ochrany, potažmo mu bránily v návratu do země původu, byly podrobeny zkoumání nejen správních orgánů, ale i zkoumání krajského soudu a Nejvyššího správního soudu, když jeho žádost byla zamítnuta.

I v případě žalobce, stejně jako u jiných žadatelů o udělení trvalého pobytu, musí být splněny podmínky dané zákonem o pobytu cizinců. V daném případě žalobce požádal o udělení trvalého pobytu dle ust. § 67 zákona o pobytu cizinců.

Správní orgány v předmětné věci dospěly k závěru, že žalobce nesplnil již podmínky dané ust. § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, neboť sice byla splněna podmínka o délce trvání řízení o udělení mezinárodní ochrany, ale nebyla splněna podmínka délky trvání nepřetržitého pobytu na území. Ze správního spisu je zřejmé, že žalobce měl na území ČR nepřetržitý pobyt od 26.2.2006, takže v době podání žádosti o povolení k trvalému pobytu byl na území pouze dva roky a deset měsíců. S tímto závěrem soud souhlasí. Tomu však v žádném případě neodpovídá tvrzení žalobce uvedené v žalobě, že „ačkoliv byly zjevně splněny či během dvou měsíců již budou splněny obě podmínky uvedené v § 67 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb.“ a že se správní orgán otázkou žádosti žalobce o „prominutí chybějícího času v podobě nedožití jeho osobou lhůty k trvání nepřetržitého pobytu v ČR“ nezabýval. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí soud zjistil, že se správní orgán touto žádostí o prominutí podmínky nepřetržitého pobytu zabýval, ale že neshledal důvody hodné zvláštního zřetele dle ust. § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců.

Ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, zcela jasně určuje, od jakého okamžiku je třeba žádost o povolení k trvalému pobytu podat, a to od okamžiku skončení řízení o mezinárodní ochraně. Azylové řízení žalobce bylo ukončeno dne 8.12.2008. Tedy již v tento den mohl žalobce požádat o trvalý pobyt. Žalobce však podal žádost o povolení k trvalému pobytu až dne 30.12.2008. Podmínka neprodlenosti tak v jeho případě nebyla splněna. V této souvislosti soud poukazuje též na prvou větu § 78b odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, podle které platnost víza za účelem strpění pobytu zaniká dnem nabytí právní moci rozhodnutí soudu o kasační stížnosti nebo vycestováním z území. Jestliže žalobce nesplnil svou povinnost danou zákonem, nelze přičítat k tíži správním orgánům, že postupovaly v souladu se zákonem, který lhůtu pro podání žádosti stanoví tak, že žádost musí být podána neprodleně, tedy bez zbytečného odkladu poté, kdy rozhodná skutečnost nastala.

Žalobce tedy nesplnil podmínky stanovené v § 67 zákona o pobytu cizinců, když jednak nepobýval na území České republiky v rámci přechodného pobytu po ukončení mezinárodní ochrany a dále nesplnil podmínku nepřetržitého pobytu v délce 4 let na území České republiky. Žalobci nebylo splnění zákonné podmínky nepřetržitého pobytu prominuto podle ust. § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, když správní orgány neshledaly k tomuto výjimečnému postupu důvody, které uvedly ve svých rozhodnutích. Správní orgán I. stupně uvedl, že nepovažuje za důvod hodný zvláštního zřetele uváděná tvrzení o tom, že žalobce zde navštěvuje základní školu, ani jím vytvořené vazby mezi vrstevníky a ovládání českého jazyka. Ministr vnitra v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že pokud Ministerstvo vnitra skutečnosti uváděné žalobcem (školní docházka, vazby na území, znalost českého jazyka) neshledalo za důvody hodné zvláštního zřetele a nesplnění podmínky čtyřletého pobytu na území žalobci neprominulo, je takové rozhodnutí zcela v rámci správního uvážení. Není tedy důvodná námitka žalobce, že nebylo dostatečně přihlédnuto ke skutečnostem zvláštního zřetele hodným a že se správní orgán touto otázkou nezabýval.

Žalobce ve své žalobě také poukazuje na závěry správního orgánu, které učinil ohledně zdravotního stavu jeho otce a navrhl provést znalecké posudky. K tomuto soud konstatuje, že ze správního spisu, ani z žádného správního rozhodnutí, které je předmětem přezkumu na základě podané žaloby, nevyplývá, že by se zdravotním stavem otce žalobce správní orgány vůbec zabývaly a že by dospěly k žalobcem tvrzeným závěrům o jeho Bechtěrevově chorobě. Proto tuto námitku považuje soud pro probíhající řízení za bezpředmětnou a navržené důkazy za nadbytečné.

Soud tedy uzavírá, že žalobce, s ohledem na výše uvedené skutečnosti, nevyhověl taxativně stanoveným podmínkám uvedeným v ust. § 67 zákona o pobytu cizinců, které musí cizinec splňovat a které jsou nezbytné pro vydání povolení k trvalému pobytu na území České republiky.

S přihlédnutím ke všem shora uvedeným skutečnostem soud neshledal důvodnými námitky žalobce uvedené v jeho žalobě, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla v řízení úspěšná a náhrada nákladů řízení jí proto nepřísluší, žalovanému pak nad rámec běžných činností náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. července 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová